

KOSMONOSKÝ Zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

prosinec 2025

Černinské náměstí se zaplnilo doslova do posledního místečka při rozsvěcení vánočního stromu a pekelném nádvoří. Advent se tak znovu vydařil. Ten příští už se uskuteční v areálu zámeckého parku. Více o akci uvnitř Zpravodaje. Fotil Miroslav Polach

Uvnitř čtete

Slovo kosmonoského starosty ... 2

Vánoční setkání seniorů ... 3

Vánoce očima Kosmonosáků ... 4 + 5

Nový šéfredaktor Zpravodaje ... 6 + 7

Podzim kosmonoských fotbalistů ... 8

SLOVO KOSMONOSKÉHO STAROSTY

relativní a nedokážeme si představit stáří. Ale život uteče jak voda mezi prsty a máme šanci ho prožít jen jednou. Věci se neopakují. Kolikrát si říkáme, co všechno zítřejí bude...ale co když nebude? Pojďme tedy prožít každý okamžik svého bytí tak, abychom se za něj nemuseli stydět. Aby každý okamžik byl naplněn radostí. To samé platí i v případě vlastního těla, vlastního zdraví. Mějme k nim respekt. Tak, abychom mohli prožít aktivní život. Proto Vám, milí Kosmonosáci, přeji hodně zdraví, lásku, radost, úctu a pravdu. Děkuji.

Váš starosta
PharmDr. Eduard Masarčík

ZMĚNA OBEČNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY

Zastupitelstvo města na svém jednání dne 22. 10. 2025 schválilo Obecně závaznou vyhlášku města Kosmonosy, kterou se mění Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovitě věci ze dne 23. 11. 2024.

Vyhláška upravuje výši úlevy na místním poplatku z dosavadních 90 Kč, za jeden kalendářní měsíc na poplatníka, na 80 Kč. Stávající úleva na poplatku odpovídá bezplatné produkci ve výši 180 kg za poplatníka za rok (měsíčně 15 kg), nově navrhovaná pak odpovídá bezplatné produkci ve výši 160 kg za poplatníka za rok (měsíčně 13,33 kg). O místních poplatcích se více dočtete uvnitř Zpravodaje. (kp)

Vážení Kosmonosáci

rádi bychom Vás informovali o vydání nové Obecně závazné vyhlášky města Kosmonosy o nočním klidu, která vstupuje v platnost již 17. 12. 2025. Nová vyhláška stanoví výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena odlišně od zákona. Konkrétně se doba nočního klidu vymezuje od 22:00 hod. do 23:30 hod. a od 00:30 hod. do 06:00 hod. v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku. Od 1. prosince 2025 platí také přísnější pravidla pro nákup i používání pyrotechniky. Více informací naleznete na www.kosmonosy.cz. Děkujeme Vám za respektování nových pravidel a za vzájemnou ohleduplnost. Město Kosmonosy

NOVÝ ŠÉFREDAKTOR ZPRAVODAJE

Kosmonoský Zpravodaj bude mít od ledna 2026 nového šéfredaktora. Pomyslný mikrofon převzal na základě vyhlášeného výběrového řízení od Pavla Petra (na snímku Jana Pavlíčka) Petr Plintovič. Jeho představení vám nabídneme uvnitř tohoto prosincového vydání. Pokud chcete přispět do Zpravodaje, stačí se ozvat na mail kosmonosky.zpravodaj@seznam.cz

Jedno latinské přísloví říká: festina lente, tedy spěchej pomalu. Moc bych si přál a přál bych to všem, nikam nespěchat. Ono je dobré se na chvíli zastavit a vnímat. A třeba se i ohlédnout zpátky...ohlédnutí zpátky totiž neznamená, že člověk ztrácí sílu žít přítomností. Ohlédnutí zpátky třeba znamená podívat se na chyby, které jsme v životě udělali a zkusit si říct, že už je dělat nebo opakovat nechceme. Jde o to se poučit. Zkusme přemýšlet o hodnotách, které náš život udělají hezčím, kvalitnějším, naplněnějším. Já práci lékárníka dělám 38 let a za tu dobu jsem se setkal se spoustou lidského neštěstí, smutkem, ale také radostí...Jeden velmi moudrý muž v mém životě - můj táta - říkal, že s emocemi je ten život o hodně těžší, ale zároveň radostnější. Když jsme mladí, tak čas je pro nás

Další informace o dění ve městě se dočtete na oficiálních webových stránkách města Kosmonosy: www.kosmonosy.cz

ZAPLNĚNÉ ČERNÍNSKÉ NÁMĚSTÍ A OSLOVA VÁNOC

Rozsvěcení vánočního stromu v Kosmonosech téměř do posledního místečka zaplnilo Černínské náměstí. To proto, aby se na první advent přeci jen lidé zastavili, povídali si, a nebo jen vnímali vánoční atmosféru. O tu se postarali svým vystoupením zpěvačka Hana Skalická, děti z mateřské školy Kosmonosy, mateřské školy Na kopečku nebo žáci kosmonoské základní školy.

Všechny přítomné pak oslovil starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. Nejprve se zastavil u projektů, které za poslední roky pozvedly úroveň žití v našem městě. „Je jasné, že všechny to stálo velké množství sil. Tu obrovskou energii mi dávají Kosmonosáci při té zpětné vazbě, když přijdou ke mně do lékárny.“ Jak uvedl, všechno, co se ve městě děje, není jen práce jednoho člověka. „Já bych chtěl poděkovat celé radě města, ale i zastupitelstvu a všem lidem z městského úřadu. Za ty roky, co jsem na úřadu, se tam vyprofilovala skvělá parta lidí. Nedělají jen akce tzv. „do šuplíku“, ale většina z nich se realizuje, a když se rozhlédnete okolo, tak tu jejich práci vidíte. Ta energie, kterou tomu všichni dáváme, má obrovský smysl. V komunální politice se pohybují 25 let, a musím říct, že dokonalejší tým, než je teď na radnici, jsem nezažil. Všem bych jim z tohoto místa chtěl poděkovat, nerad bych na někoho zapomněl, proto je to poděkování takto obecné.“

PharmDr. Eduard Masarčík také

připomněl, že se adventní trhy na Černínském náměstí konají už po jednaté. „Je úžasné pozorovat, že rok od roku vás sem přichází víc a víc, a to nejen Kosmonosáků. U úplného počátku, u zrodu adventních trhů stál pan Martin Macoun, a já bych mu za to chtěl poděkovat. Děkuji také jeho technické skupině a samozřejmě dobrým duším celého úřadu, což jsou Tereza Fridrichová a Markéta Staňková. Velký dík také míří vám všem, že jste sem na rozsvěcení vánočního stromu a na adventní trhy přišli.“

Kosmonoský starosta také zdůraznil, že rozsvěcení stromu je krásná věc. Všem podle jeho slov dává na vědomí, že jsou na světě i hezké věci a pospolitost. „Ta je velmi důležitá, protože si musíme uvědomit, jak rozhádaná dnešní společnost je. Vytvářejí se základní hodnoty, jako jsou respekt, slušnost, úcta ke starším, úcta

k autoritám. Zkusme se proto zamyslet a chovat se k sobě hezky. Děkuji a krásné Vánoce,“ popřál z pódia PharmDr. Eduard Masarčík.

V průběhu adventu si návštěvníci mohli zakoupit nejrůznější pochutiny spojené s předvánočním časem. A třeba také med od včel z kosmonoského biotopu.

„Mám tam úly a tohle je vlastně jejich a můj dárek tady těm krásným adventním trhům. O včely moc ráda pečuji, je to můj koníček. Letos vyprodukovaly rekordní množství medu, asi 350 kilogramů,“ uvedla Lucie Kakasová, která nabízí med i přímo ve stánku na biotopu. A prý ho nejen prodává, ale také rozdává lidem pro radost.

Svým dílem přispěli k atmosféře i žáci školy V Oboře. Jak se děti pochlubily, napekly přes 300 koláčů ve čtyřech družích a další čtyři druhy

cukroví. A to všechno bez dopomoci dospělých. Vše připravovaly dva týdny, ovšem Den D byl až v pátek 28.11. Děti vstávaly před pátou hodinou ranní, aby stihly všechno upéct a nabídnout lidem ve stánku na Černínském náměstí.

„Děti si opravdu připravily stánek, jsou na to zvyklé. Jezdí třeba na traktoriádu na Výskeř. Prodávají tam hamburgery a palačinky. No a letos je napadlo, že by rády šly sem do Kosmonos na vánoční trhy. Začátek formuláře

Konec formuláře

Jelikož jsme škola Montessori, tak všechno si děti organizují samy. Samozřejmě trochu s dopomocí. Ale celý stánek, veškeré pečení, jeho financování, příprava i samotný provoz – to vše je jejich práce. Ono je to učí i finanční gramotnosti – bud' vy-

dělají nebo prodělají – a obojí je obrovská zkušenost. Pokud se jim při různých akcích podaří vydělat dost peněz, tak jedou na výlet, který rodiče neplatí. Cílem dětí je vždycky nějaký pobyt v zahraničí – nejlépe na týden, aby si to užily. Už se jim podařilo pobyt ve Vidni, v Budapešti a moc by si přály jet do Barcelony,“ doplnil jeden z učitelů a zároveň radní města Kosmonos Ing. Pavel Janeček.

PAVEL PETR,
FOTIL MIROSLAV POLACH

VŠEM PEVNÉ ZDRAVÍ, PŘEJE MÍSTOSTAROSTA LADISLAV ŘÍPA

„Adventní čas je období, kdy by se měl člověk zastavit, zklidnit myšlenky, zamyslet se nad tím, co v průběhu roku udělal dobře nebo špatně...ale hlavně být se svou rodinou, se svými blízkými. Zkrátka strávit ten čas nejen s klidem v myšlenkách, ale s klidem na duši, abychom pak měli sílu a energii do dalších akcí, které nás čekají,“ zmínil místostarosta Kosmonos a také ředitel Klauidiánovy nemocnice v Mladé Boleslavi JUDr. LADISLAV ŘÍPA.

Přiblížil, jestli on sám dodržuje s rodinou nějaké vánoční tradice.

„U nás to jsou takové klasické tradice – jako je to ve většině rodin – stromček, kapr, bramborový salát, návštěva nejbližší rodiny – zkrátka

vše, co k tomu patří.“

A dodržování nějaké tradice v práci ředitele Klauidiánovy nemocnice?

„Každý rok na Štědrý den chodím popřát zaměstnancům na všechna oddělení – toho 24.12. je jich ve službě kolem 330. Ti všichni zajišťují, aby pacienti, kteří přes Vánoce museli zůstat v nemocnici, měli tu nejlepší péči.“

Na závěr ještě přidal přání Kosmonosákům do roku 2026. „Všem pevné zdraví. Když budeme všichni zdraví, tak o to víc si můžeme užívat, že Kosmonosy jsou krásným místem pro život. Moc si přeji, aby Kosmonosy byly opravdovým domovem, ve kterém se Kosmonosáci budou cítit bezpečně,“ popřál JUDr. Ladislav Řípa.

(jp)

NOVÝ ZPŮSOB VYMĚŘENÍ POPLATKŮ ZA ODPADY SE OSVĚDČIL

V roce 2024 došlo k zásadní změně ve vybírání místního poplatku za odpady. Upustilo se od paušální platby poplatku, která byla pro všechny stejná a zavedl se poplatek za skutečně vyprodukované množství odpadu. Sazba byla stanovena v maximální možné výši tedy 6 Kč za kg směsného komunálního odpadu. Zároveň se ale také stanovil bezplatný limit pro trvale bydlící poplatníky, a to na 180 kg odpadu za rok.

Této změně předcházely dva roky příprav, kdy byly postupně sbírány dotazníky pro zavedení evidence nádob a následně opatření nádob čipem. Nyní je komplikovanější i výběr poplatků. Poplatek se vyměřuje každému poplatníkovi individuálně, v různé výši a to za skutečně množství vyprodukovaného odpadu. Zpracování těchto výsledků trvalo 10 měsíců. K dnešnímu dni již byli obesláni všichni občané, kterým poplatková povinnost vznikla.

Tato zásadní změna se vyplatila. Celková produkce směsného komunálního odpadu mezi rokem 2023 a 2024 klesla o 240 tun. To rozhodně není zanedbatelné množství a odpovídá snížení produkce směsného komunálního odpadu téměř o 30%, což byl hlavní cíl. Díky tomu se podaří splnit přísné podmínky stanovené zákonem o odpadech, podle kterého musí obce zajistit, aby odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu (papír, plasty, sklo, kovy, biologický odpad, jedlé oleje a tuky a textil) tvořily v kalendářním roce 2025 a následujících letech alespoň

60% z celkového množství komunálních odpadů. V kalendářním roce 2030 a následujících letech alespoň 65% a v kalendářním roce 2035 a následujících letech alespoň 70% z celkového množství komunálních odpadů. V případě neplnění tohoto cíle hrozí obci sankce.

Poplatková povinnost vznikla pouze malé skupině plátců. Platební výměr byl vystaven 238 majitelům nemovitostí, ve kterých produkce odpadů přesahovala bezplatný limit stanovený podle počtu obyvatel. Ti dohromady zaplatí zhruba 430 tis. Kč. Nejčastěji se poplatek platil v nemovitostech, kde nikdo z jeho obyvatel neměl trvalé bydliště v daném místě. Od roku 2025 byla ale rozšířena skupina osvobození od poplatků a majitelé takovýchto nemovitostí mají mít nárok na bezplatný limit ve výši 180 kg na nemovitost z titulu vlastnictví. Častým prohrěškem je ale i nedůsledné třídění, a to především v případě biologicky rozložitelných odpadů. Do hnědých popelnic totiž nepatří jenom odpad z údržby zahrad, ale i většina kuchyňského odpadu (především rostlinného původu, ale třeba i skořápky od vajec). Statistiky uvádí, že kuchyňský odpad tvoří až třetinu obsahu nádob. Připomínáme proto, že svoz bioodpadu z domácností je na území města bezplatný a na každou nemovitost mohou být až dvě hnědé popelnice (max. však celkem 240l). Svoz probíhá celoročně, od března do listopadu každý týden, v zimních měsících, tj. prosinec – únor 1x za 14 dní. Důležitým ukazatelem je i průměrná produk-

ce směsného odpadu na obyvatele. Zatímco v roce 2023 dosahovala 164,4 kg na obyvatele, za rok 2024 to bylo již pouze 112,2 kg na obyvatele. Republikový průměr v roce 2024 se přitom uvádí 177 kg na obyvatele.

Pokud hlavní myšlenkou zavedení bezplatného limitu produkce směsného komunálního odpadu bylo nezatěžovat zodpovědné domácnosti žádným poplatkem za odpady, a naopak produkci nad tento limit zpoplatnit maximální sazbou poplatku, je potřeba limit přiblížit skutečnosti. Od roku 2026, se proto bezplatný limit snižuje na 160 kg na obyvatele (nebo nemovitost). I tak, ale většině poplatníků žádný poplatek nevznikne. Z údajů je vidět, že 180 kg limit je více než velkorysý a naší společnou snahou je vytřídit maximální množství odpadů.

Mgr. KATEŘINA PETŘÍČKOVÁ

MĚSTSKÁ SPOLEČNOST NEUSTÁLE ROSTE

Společnost Sportovní a městské areály Kosmonosy stojí za provozem biotopu, multifunkční tělocvičny, Sokolovny a v letošní roce převzala také správu areálu SK Kosmonosy. „Zodpovídáme také například za sekání trávy nebo úklidové práce ve městě,“ vysvětlil jednatel společnosti a zároveň radní Mgr. PETR BOUBÍN.

Mgr. Petr Boubín, jednatel společnosti Sportovní a městské areály Kosmonosy, na fotografii Miroslava Polacha.

Společnost tedy zodpovídá mimo jiné za provoz biotopu a údržbu v areálu SK Kosmonosy. To se týká všech venkovních ploch včetně hřiště s umělým povrchem. „Do budoucna k tomu přibude ještě péče o tréninkovou plochu určenou pro přípravu Sboru dobrovolných hasičů Kosmonosy a soutěže hasičského sportu. Navíc do našeho týmu přibude jeden zaměstnanec starající se po dokončení revitalizace o zámecký park, který budeme mít také ve správě. Společnost Sportovní a městské areály Kosmonosy má aktuálně čtrnáct zaměstnanců, které průběžně doplňujeme hlavně v průběhu léta brigádníky. Jak pro biotop, tak pro areál SK. Když pro ně není využití na biotopu, tak jsou k dispozici i pro práci ve městě. Myslím si, že této skutečnosti si rozhodně obyvatelé Kosmonos v průběhu roku všimli.“

Činnost společnosti se pochopitelně v průběhu let rozšiřuje. Stačí jen zmínit, že při jejím zrodu měla jen pět zaměstnanců. Nyní se dostala k tomu, že pečuje o většinu městského majetku. Samotná činnost se dále rozšiřuje. S tím samozřejmě souvisí i technické vybavení a zázemí, které má společnost k dispozici. Vybavení se průběžně doplňuje.

Pokud se zastavíme u biotopu,

tak sezónu výrazně ovlivnilo počasí. „Nejsilnějším měsícem pro nás byl paradoxně červen – při pohledu na návštěvnost a také tržby. Máme k dispozici data za poslední tři roky, biotop byl otevřený v roce 2022. Letošní měsíce červenec a srpen byly v porovnání s předchozími sezónami nejslabší. Návštěvnost v tomto období byla více jak o třetinu nižší, než v roce 2024. Nebylo to nezajímavé lidí, ale opravdu počasí bylo takové jaké bylo. Pravdou je, že jsme při řadě dní, kdy nebylo hezky, a přišlo pár návštěvníků, ani neotevírali pokladny. Opravdu to nemělo cenu kvůli pár otužilcům nebo maminkám, které přišly s dětmi na hřiště.“

Návštěvníci biotopu si ale mohli všimnout nových vrat při vstupu do areálu, kterou jsou osazeny maskotem areálu – čolkem. Kovový čolek je umístěn i u vstupu do areálu. V příštím roce se například počítá s rekonstrukcí toalet, opraví se síť na dětském hradě, nové fasády se dočká budova strojovny a rozšíření bude také posezení u stánku s občerstvením a nová pergola.

„Moc dobře víme, že právě v případě fungování kiosku se objevilo nejvíce stížností. Hlavně na rychlost podávání občerstvení. To nás mrzí a město v pozici vlastníka areálu dělá všechno

pro zlepšení, které by mělo nastat rozšířením prostor kiosku. Musím zmínit, že kiosk provozuje nájemce, nikoliv město či společnost. Na druhou stranu – když se někde sejde velké množství lidí, tak asi není v silách nikoho odhánět všechny extra rychle. Prostě je třeba požádat návštěvníky o trpělivost.“

V areálu se samozřejmě pro příští rok počítá s běžnou údržbou. Biotop je živý organismus a proto je každý rok péče o vodu, s ohledem na počasí, jiná.

Společnost Sportovní a městské areály Kosmonosy spravuje také víceúčelovou tělocvičnu. Její naplněnost je přes zimní měsíce stoprocentní. „Myslím si, že by se kapacitně naplnila ještě jedna hala ... Ten zájem je opravdu velký. Tělocvičnu využívají místní spolky, škola, školky nebo různé sportovní organizace z Mladoboleslavska. Lehce volnější je kosmonoská sokolovna. Vůbec to ale neznamená, že by byla prázdná. Aktivně ji využívají například mažoretky, stolní tenisté nebo hasiči. Tady je ale každopádně možné najít čas pro další sportovní aktivity nebo zájemce. Volné kapacity jsou vidět přes rezervací systém města.“

Samostatnou kapitolou pak je areál SK Kosmonosy. Včetně hřiště

s umělým povrchem, které bylo předáno k užívání na začátku letošního roku. Kosmonoská mládež ho tak může využívat a některé zápasy na něm odehrál také první kosmonoský tým v rámci 4. ligy. „Já i z pohledu rodiče musím ocenit skutečnost, že se hřiště podařilo vybudovat. Kluci už nemusí třeba od sedmi večer dojíždět trénovat na umělku do Mladé Boleslavi a podobně.“

V příštím roce by měla být zprovozněna v článku už zmíněná tréninková plocha pro Sbor dobrovolných hasičů. Součástí areálu jsou také hřiště pro plážový fotbal a volejbal. V případě plážového fotbalu je to druhý hřiště svého druhu na zemi České republiky. Hřiště budou sloužit od jara a znovu přes rezervací systém města. Samozřejmě, když nebude zájem ze strany veřejnosti, plochy využijí také fotbalisté k tréninkovým aktivitám.

„A slovo na závěr? Za společnost Sportovní a městské areály Kosmonosy, a také pochopitelně za sebe, bych chtěl popřát všem občanům Kosmonos a nejen jim krásné prožití Adventu, klidné a hlavně bezstarostné Vánoce a do roku 2026 hlavně hodně zdraví, spokojenosti a klidu,“ vyjádřil přání Mgr. Petr Boubín.

(pp)

MĚSTSKÁ POLICIE KOSMONOSY V ROCE 2025

Městská policie během celého roku stíhala neukázněně řidiče jak za rychlost, tak i za parkování, někteří jedinci nerespektují parkování na místech pro invalidy a klidně si tam zaparkují a nerespektují ani jiná dopravní omezení.

Botička není jen obuv na procházky přírodou nebo městem, ale i pomůcka k zablokování vozidel především nákladních, protože parkovací lístek za stěračem vozidlo opravdu nezastaví.

Někteří řidiči jsou opravdu závodníci a v úseku s omezením rychlosti na 30 km/hod dokážou jet i přes 80 km/hod.

Během roku strážníci odchytili nejen pejsky a kočky, ale i papoušky, andulky a také želvičku. Pejsky

a kočky si majitelé vyzvedli a exoti skončili v ZOO koutku v Mladé Boleslavi.

Kromě zvířátek městská policie také umísťovala občany pod vlivem omamných látek na záchytnou stanicí. Uprchlé pacienty z Psychiatrické nemocnice pak zpět do toho zařízení. Městská policie má ale samozřejmě daleko širší záběr činností, než jen kontrolu dopravy a odchyt zvířátek, např. také sledování nepovolených skládek, řešení domácího násilí a spolupráci s OSPoDem.

Městská policie je tu především pro všechny k zabezpečení veřejného pořádku a klidu v obci. Strážníci městské policie vám všem přejí krásné svátky, klid a pohodu a hlavně zdraví.

Vel. Str. Váradí Oto, DiS.

a srdce druhým.

Stejně tak děkujeme vám všem, kteří na naše akce přicházíte, podporujete nás a svým zájmem dáváte naší práci smysl. Právě vy naplňujete naše srdce radostí – o to víc, že jsme spolek Společně srdcem.

Do nového roku bychom vám především rádi popřáli pevné zdraví. V této úspěšné době si často uvědomíme jeho skutečnou hodnotu až tehdy, když nám začne chybět. Přejeme vám také klid, radost, lidskou blízkost, pohodu a mnoho krásných společných setkání.

Děkujeme, že v tom jedete s námi společně – srdcem.

KDYŽ PODPORA DÁVÁ SMYSL - SPOLEČNÁ PÉČE MĚSTA KOSMONOSY A POSKYTOVATELŮ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Na začátku chceme vyjádřit upřímné poděkování městu Kosmonosy za dlouhodobou podporu. Díky ní mohou naše organizace poskytovat služby, které skutečně pomáhají rodinám zvládat náročné životní situace a umožňují lidem zůstat co nejdéle ve vlastním domově.

Péče o blízkého je jednou z nejnáročnějších životních rolí, se kterou se rodiny mohou setkat. Přestože si většina lidí přeje, aby jejich rodiče či prarodiče mohli zůstat doma, někdy nastanou situace, kdy to zkrátka není možné – ať už kvůli náhlému zhoršení zdravotního stavu, vyčerpání pečujících, nebo potřebě vlastního odpočinku či lékařského zákroku. V takových chvílích je důležité mít v regionu služby, které dokážou nabídnout jistotu, odbornou péči a lidský přístup.

Spokojený domov a Dům Ludmila dlouhodobě spolupracují s domácí zdravotní péčí Malyra, bez níž by ucelený cyklus služeb nebyl kompletní. Společně vytvářejí propojený systém podpory, který lidem umožňuje zůstat ve svém domácím prostředí i ve chvílích, kdy potřebují vyšší míru pomoci. Jejich služby se navzájem doplňují a rodinám pomáhají najít vhodné řešení podle aktuální životní situace.

Odlehčovací služby v Domě Ludmila – opora v náročných obdobích

Díky podpoře města může Dům Ludmila poskytovat pobytové odlehčovací služby na dobu od několika

dnů až po tři měsíce. Rodiny tak získávají potřebný čas k regeneraci, vyřízení osobních záležitostí nebo překlenutí krizového období. Klientům je během pobytu poskytována zdravotní a sociální péče, pomoc při běžných denních činnostech a prostředí založené na klidu, účtá a důstojnosti.

V letošním roce zde našel dočasně zázemí také jeden z občanů Kosmonos. Jeho rodina, žijící ve vzdáleném kraji, nebyla schopna okamžitě zajistit potřebnou péči doma. Dům Ludmila se tak stal bezpečným místem, kde se o klienta postarali do doby, než se podařilo zajistit návazné služby. Rodina ocenila nejen klidné prostředí, ale i možnost každodenního kontaktu včetně videohovorů, které jim dávaly jistotu, že je o jejich blízkého dobře postaráno.

Spokojený domov – pomoc tam, kde ji lidé opravdu potřebují

Důležitou součástí podpory města je i terénní sociální služba Spokojený domov, která už mnoho let pomáhá seniorům a lidem se zdravotním omezením zůstat doma co nejdéle. Pracovníci služby podporují klienty při osobní péči, chodu domácnosti i udržení soběstačnosti – a právě díky jejich práci mohou desítky občanů Kosmonos žít ve svém prostředí déle a bezpečně.

Setkání s vedením města – společná vize péče v regionu

V listopadu proběhlo pracovní

setkání představitelů města Kosmonosy se zástupci Domu Ludmila, během kterého se otevřela důležitá témata týkající se péče, stárnutí a potřeb rodin v regionu. Starosta města během jednání zdůraznil, že podpora sociálních služeb je především výrazem odpovědnosti vůči občanům. „I kdybyste pomohli jedinému člověku, má to obrovský význam. V době, kdy mezi lidmi ubývá respektu a vzájemnosti, mají služby, které lidem vrací jistotu a důstojnost, zásadní hodnotu.“

Vedení města rovněž uvedlo, že v regionu přibývá lidí, kteří péči potřebují, a dostupnost kvalitních služeb je klíčová pro udržitelnost komunitního života. Spolupráce s Domem Ludmila a Spokojeným domovem je proto přirozeným krokem k tomu, aby občané měli pomoc nablízku, kdykoli ji potřebují.

Kateřina Macounová

POZVÁNKA NA BARÁČNICKÝ PLES

Vlastenecko dobročinná sdružení obec baráčníků Kosmonosy si Vás dovoluje pozvat na svůj v pořadí již XXII. BARÁČNICKÝ PLES. Uskuteční se 24. ledna 2026 od 20 hodin, a to v restauraci Na Rozhledně v obci Bradlec. K tanci a poslechu zahraje skupina DIFUR BAND Jiřího Korela. O předtančení se postará folklorní taneční skupina Pozdní Sběr z Malé Bělé. Připravena je bohatá tombola. Vstupné je 150 korun.

Bc. Václav Faix, rychtář obce baráčníků Kosmonosy

PLACENÁ INZERCE

Sanace zdiva, omítky, obklady, malířské práce. Poctivá řemeslná práce. Tel.: 608 632 339

ROZSVĚCENÍ V HORNÍCH STAKORECH

Bližící se Vánoce si o prvním adventu připomínají také v Horních Stakorech. Setkání tam má dlouholetou tradici. Ani tentokrát nechyběli Andělé, čerti a také Mikuláš. Akce se znovu těšila velkému zájmu lidí. Rozsvěcení vánočního stromu si nenechají ujít místní, ale také návštěvníci ze širokého okolí. Víc nejen o tradici nám řekla v rozhovoru pro Zpravodaj PETRUŠE ŠVESTKOVÁ ze Spolku aktivních matek.

Petruše Švestková ze Spolku aktivních matek.

Jakou tradici vlastně vánoční setkání v Horních Stakorech má?

„Vánoční setkání mají dnes už desetiletou tradici. Letos to je skutečně deset let od doby, kdy jsme se u této příležitosti v Horních Stakorech začali scházet. Program se snažíme rozšiřovat, abychom přilákali víc a víc lidí a dobře se bavili.“

Co konkrétního čekalo na návštěvníky letošního setkání?

„Většinou setkání bývá spojené i s mikulášskou nadílkou. Myslím, že se to líbilo, hlavně těm nejmenším návštěvníkům. Akci doprovázelo hudební vystoupení z řad místních ochotníků. Zpívaly tady děti, zněla harmonika.“

Jak se mění samotný program postupem let?

„Samozřejmě se postupem let mění. Něco jiného to bylo v době, kdy jsme se setkáním začínali a jiné to je teď. První ročník byl vlastně propojený s mladoboleslavským rádiem Jizebra, zpívaly se koledy. Následující roky jsme se snažili vždy právě nějaké to hudební vystoupení zajistit. Byly i roky, kdy jsme si ty koledy zpívali sami. Jindy přijeli profesionální kapely. Z poslední doby musím zmínit třeba skupinu Holky Tonk. Naposledy zde zpívaly před dvěma lety a měly velký úspěch. Jak mohu sledovat, jdou hodně nahoru. Jejich písně jsou

zajímavé, nevšední.“

Když vás tak poslouchám – Horní Stakory opravdu žijí. Je to tak?

Ano, Stakory a Stakorští opravdu žijí. Pokud se něco pro lidi dělá, tak obec dokáže být pohromadě. Musím ale zmínit, že každá ta akce, včetně této, by se neobešla bez dobrovolníků – hodně pomáhá Sbor dobrovolných hasičů, Spolek aktivních matek, ale i spousta dalších místních nadšenců. Ti nejsou v žádném spolku, ale přijdou a pomohou. Celkově je to o spolupráci. Od místních například máme elektřinu. Jiní zase nabídnou, že něco upečou a přinesou. Prostě vesnice, přesněji řečeno část obyvatel a pořád ta stejná, jde v určitých věcech dohromady a navzájem si pomáháme.“

Co pro vás osobně právě vánoční a novoroční čas znamená?

„Pro mě je to náročné období, asi jako pro každou ženu. Zároveň musím říct, že moc krásné. Vždy se těším na pečení vánočního cukroví s dcerami a vnučkami. Několik let tvořím výrobky na školní vánoční jarmark, nejprve to bylo pro mladší dceru a v současnosti pro vnučky. Letos k tomu přibýlo i něco navíc - a to výroba Krampus kostýmů. Na dnešní setkání jsme chtěli něco neokoukaného pro malé i velké. Dcera vyráběla masky, já kostýmy. Za celou akci je spousta práce mnoha lidí, kteří se podílejí na přípra-

vě, organizaci i závěrečném úklidu. Je to hodně práce a času. Ale stojí to za to, protože když vidíte zářící očka dětí a jejich úsměv je to ta největší odměna. A to mě baví, vím, že to má smysl.“

Na konci roku bývá čas i na bilančování. Jaký tedy byl rok 2025 z vašeho pohledu právě v Horních Stakorech?

„Pro nás všechny byl opravdu velice náročný na nejrůznější akce. Měli jsme například oslavu 700 let od první písemné zmínky o obci. To byla velká akce, ve spolupráci s městem Kosmonosy, školou, Spolkem aktivních matek, hasiči, hudebníky a diva-

delním souborem. Svým rozsahem to byla velká akce, vydařila se ale, těšily nás příjemné ohlasy na ni. Tradičně také pořádáme maskární plesy, pálení čarodějnic, mezi gurmány oblíbené Gulášobraní spojené s programem pro děti i soutěžemi. Nesmím zapomenout ani na tradiční motoristickou akci – Stakorskou jízdu motorkářů.“

Co všem vzkázat závěrem?

„Ráda bych poděkovala všem aktivním nadšencům za jejich čas, chuť a energii, kterou vkládají již několik let do společenského života ve vsi. Krásný a pohodový advent.“

PAVEL PETR,
fotil MIROSLAV POLACH

PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ KOSMONOS A HORNÍCH STAKOR

Spolek Společně srdcem Kosmonosy letos opět připravil Předvánoční setkání seniorů Kosmonos a Horních Stakor ve školní jídelně v zámku v Kosmonosech. Na zahájení vystoupil dětský pěvecký sbor Barvínek ze Skalska.

Děti ze souboru jsou ve věku tři až jedenáct let. Jejich vystoupení bylo pěkné a mnohé seniory dojalo. Hezké dárky s vánočními motivy pro seniory vyrobily děti z Mateřské školy Kosmonosy. Hudební vystoupení k poslechu a také k tanci zajistili během celé akce

hudebníci Old boys.

Seniorky se s nadšením zapojily do vánočního tvoření. Kreativní dílničku připravila a vedla paní Šikalová z Debrže. Mnohé ženy si odnesly drobné ozdoby vlastnoručně vyrobené, ze kterých měly radost.

Nechybělo ani občerstvení. Každý senior měl připravené chlebičky, zákusky a podle chuti si objednávali kávu nebo čaj. Občerstvení se ujaly členky Společně srdcem. Chlebičky pro všechny účastníky připravily členky Základní organizace Českého svazu žen Kosmonosy. Zúčastnilo se 70 seniorů.

Trochu zaskočilo počasí, napadáný sněh postupně rozbředával, což znepříjemnilo některým seniorům bezpečnou chůzi. Smyslem setkání byla možnost se potkat se známými a sousedy, popovídat si, pobavit se a užít si předvánoční atmosféru. Seniori odcházeli spokojeni s příjemně stráveným odpolednem. Spolek Společně srdcem si zaslouží poděkování za zdařilou akci. Jeho členky se těší na setkání seniorů roce 2026 a prozradily, že chystají ještě jednu novinku, a to na léto. Zatím víc neprozradily.

Milada Remešová

VÁNOČNÍ JARMARK ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOSMONOSY

Prodej vánočních výrobků, ukázka staročeské světničky, nebeské schody s anděly a Mikulášem, peklo s opravdovými čerty a Luciferem, živý betlém, pěvecké, taneční a hudební vystoupení, soutěž o nejlepší vánočku nebo třeba výtvarná vernisáž žáků na téma Staročeské Vánoce. To všechno nabídl na nádvoří zámku tradiční Vánoční jarmark Základní školy Kosmonosy.

Na uspořádání jarmarku se podílel celý školní tým, včetně dospělých. Hlavní organizační jádro pak tvoří učitelky Eliška Bešková, Petra Stínková, Barbora Marková a také Jana

Hornychová, která pro Zpravodaj zmínila, bez koho by se Vánoční jarmark nemohl uskutečnit. „Letos jsme Vánoční jarmark dělali už po osmnácté. Neobešel by se bez velké podpory Sdružení rodičů a přátel školy a samozřejmě také města. Přispívají nejen na tuto akci, ale i na další – například lyžařský kurz sedmých tříd, zámeckou olympiádu nebo šerpy pro devátou třídu. Bez jejich pomoci by škola tyto akce nemohla nic pořádat.“

Přípravy na Vánoční jarmark prakticky začínají s koncem toho předchozího ročníku. „Na základě zpětné vazby se zamýšlíme nad tím, co zlepšit a jak se připravit na další

ročník. Tomu všemu předchází výrobní dílny, kde máme 49 řemesel,“ říká Mgr. Jana Hornychová.

Žáci i učitelé zhotovují výrobky na stánky. To je první kolo, druhé je samotný zámecký jarmark. Například kováři jsou k vidění na nádvoří zámku každým rokem. Prodává se vše s vánoční tematikou, rodiče mohou také přispět vlastními výrobky. Součástí je, vedle uvedených aktivit v úvodu článku, například bufet devátých tříd. Je to vlastně projektový den, kde spolupracují žáci, učitelé, rodiny i veřejnost.

„Od první do deváté třídy se děti na dílny a samotný jarmark velmi těší. A učitelé? Jarmark milují, ale je to všechno velmi náročné. Bez podpory všech by se akce neuskutečnila. A čím pro mě osobně jsou Vánoce? Jsou pro mě velmi mystické. Mám je nesmírně ráda. Je to období klidu, vyzdobení adventu,“ doplnila Mgr. Jana Hornychová.

(pp), fotil Miroslav Polach

ADVENTNÍ SETKÁNÍ PŘED CENTRÁLKOU

Psychiatrická nemocnice Kosmonosy připravila na oddělení Centrální terapie Adventní setkání. Jeho součástí byl workshop terapeutických dílen. Návštěvníci si tak mohli užít začátek adventu aktivní formou. Bývá to tradiční akce, letos ale přeci jen doznala jednu významnou změnu.

„Každé Vánoce tady u nás probíhají akce. Celé roky jsme měli výstavy, kde zaměstnanci, pacienti i veřejnost nakupovali. Letos první jsme se ale rozhodli převrátit pasivní účast kupujících v jejich aktivní účast,“ zmínil za organizátory MgA. Michal Segert a vysvětlil, jak vlastně tentokrát Adventní setkání probíhalo. „Místo klasické prodejní výstavy jsme připravili workshopy. Účastníci si mohli sami vytvořit vlastní vánoční ozdobu. Ukazovali jsme, jak věci vznikají a vtahovali je do procesu. Dali jsme k dispozici materiál v různém stavu připravenosti a účastníci

aktivně tvořili.“

Na uspořádání se podíleli především zaměstnanci Psychiatrické nemocnice. Přišli sami s konceptem v rámci týmové diskuze. Akce byla otevřená jak pro pacienty, tak pro širokou veřejnost, nebyla nikterak limitovaná. A čím je právě vánoční a novoroční čas pro pacienty? Jsou něčím výjimečné? „Záleží na pacientech. Někteří jedou domů, což je součástí resocializace a nácviku. Jiní zůstávají, jsou to často i opuštění lidé. Snažíme se jim Vánoce zpříjemnit a postarat se o ně,“ upřesnil MgA. Michal Segert.

(pp), fotil Miroslav Polach

TĚŠÍM SE NA STARÉ DOBRÉ VÁNOCE, ŘÍKÁ RADAN LENC

O vánočních svátcích a o novém roce si budeme povídat s hokejistou RADANEM LENCEM. Jako malý kluk vyrůstal na sídlišti Pod koupalištěm a do Kosmonos, rodného města, se vždy rád vrací. Nakonec, náš rozhovor jsme natáčeli před zámek. Známe se už téměř třicet let a tak jsem se ho na úvod zeptal jestli si ještě vzpomíná na dobu, kdy jsme s jeho tatínkem brázdili Česko a jezdili po hokejích. To ještě Mladá Boleslav a její fanoušci snili o extralize. A tak trochu jsme se provinili proti novinářské etice a při našem rozhovoru si tykali.

„Vzpomínám na to hrozně rád. Byly to skvělé časy. Byl jsem na hokeji, který mě bavil. Netrávil jsem čas doma nebo u počítače, ale na stadionech. To se mi líbilo.“

Stojíme před budovou zámku, kam jsi chodil do školy. Já tedy také, ale podstatně dříve než ty. Objevují se nějaké vzpomínky na dětství a dobu školní docházky?

„Jednoznačně ano. Zámek prošel velkou rekonstrukcí, je nádherný. Za mých časů byl hezký, ale pořádkem v nějakém rozpracování. Teď je opravdu krásný. Mám na to hezké vzpomínky. Shodou okolností nás čeká příští rok nástup syna do této školy. Některé učitelky tu stále učí, takže se na to těším.“

Určitě jsi také zaznamenal, jak se město za poslední roky mění. Samozřejmě k lepšímu.

„Sto procentně. Když jsem byl malý, bylo tu dost šedých míst. Teď musím říct, že kamkoli se v Kosmonosech podívám, je to hezké prostředí. Spousta cyklostezek, možností, kde trávit volný čas. Moc se mi tady líbí, jsme tu spokojeni.“

Hlavním tématem našeho rozhovoru je ale vánoční čas. Jak se pro tebe postupem let mění význam Vánoc? Přeci jen člověk je jinak prožívá jako malý kluk nebo v roli tatínka? U tebe dnes otce dvou dětí.

„Každé životní období má své. Teď v roli otce to prožívám z druhé stránky. Někdy bych Vánoce nejradši zrušil, ale je krásné vidět natěšené děti, jejich očekávání, co jim Ježíšek přinese. U nás stále věří na Ježíška, což je fajn. Myslí si, že všechno může vyrobit a zadarmo přinést.“

Měl si možnost, díky své hokejové kariéře, prožít Vánoce také v zahraničí. Například v Rusku nebo Švédsku. Vybaví se ti něco z nich?

„Ano, mám to v živé paměti. Rusko je čtyři roky zpátky, Švédsko ještě nedávno. Bylo to jiné — tam jsme trávili svátky v nejužším rodinném kruhu. Následně přijeli rodiče a strávili týden po Vánocích s námi. Bylo to fajn, vyzkoušeli jsme si to. Teď se zase těším na staré dobré Vánoce doma.“

Co u tebe doma nesmí chybět na Štědrý den? Mám pochopitelně na mysli štědrovečerní tabuli.

„Výborná vinná klobása, bramborový salát, cukroví a hlavně dobrá atmosféra. I když všichni říkáme, jak je vánoční čas krásný, jsme unavení ze shánění. Důležité je zpomalit a užít si to.“

Mimochodem, musíš se během svátků v případě jídla hlídat?

„Nemám to nastavené tak, že bych se hlídal. Dám si jednou, dvakrát klobásu svátečně, ale pak už na ni nemám chuť. Nemusím se přemlouvat, prostě si ji užiju. Jen k večeri, ne týden v kuse.“

Jde zpomalit, jak si o tom mluvil v jedné z předchozích odpovědí, i v tom hokejovém životě? Jen připomenou, že aktuálně oblékáš po návratu ze Švédska oblékáš dres libereckých Bílých Tygrů. Extraligový kalendář je totiž hodně nabitý ...

„To máš pravdu. My například hrajeme 23. prosince, den před Štědrým dnem, ve Vítkovicích. Dál už bychom cestovali jen do Trince ... Vrátime se až v noci. I tak si myslím, že alespoň jeden den bude čas strávit ho s rodinou a vydechnout si.“

Do Kosmonos a na česká extraligová kluziště ses vrátil po poslední sezóně ve Švédsku. Jak ten tvůj návrat s odstupem času vnímáš?

„Určitě návratu nelituju. Jsem rád za to rozhodnutí. Očekávání se plní, i když bodově by to mohlo být lepší. Hrajeme dobře, postupně odstraňujeme detaily, které nás stojí zápasy. Tým je dobře seskládaný, konkurenceschopný každému. V mnoha zápasech soupeře přehráváme, což je výborné. Mám z toho dobrý pocit.“

Mimochodem, jako hráč Liberce se vracíš při extraligových zápasech také do Mladé Boleslavi, na led svého mateřského klubu. Jaké ty návraty jsou? Stále hodně emotivní?

„Před čtyřmi, pěti lety, kdy jsem tu naposledy hrál jako rival, to bylo bouřlivé. Teď už ne. Poslední zápas s Libercem v Boleslavi byl spíš čistá rivalita mezi kluby, nic osobního.“

PAVEL PETR

VÁNOCE CYKLOKROSAŘKY KRISTÝNY ZEMANOVÉ

Cyklokrosařka KRISTÝNA ZEMANOVÁ patří bezesporu k nejznámějším současným sportovcům města Kosmonos. Je čtyřnásobnou českou šampionkou, stříbro a bronz má z mistrovství světa v kategorii do 23 let. Aktuálně vládne domácí pohárové sezóně a mezi elitními závodnicemi skončila šestá při závodě Světového poháru v Táboře. Devátá pak byla na mistrovství Evropy. My jsme si s ní povídali hlavně o Vánocích, na úvod se ale Kristýna ohlédla za rokem 2025. Jaký pro ni po té sportovní stránce byl?

„Asi první, co mě napadá je, že to byl rok plný změn. Začalo to změnou týmu. Tím je v mém případě VIF Cycling Team. Mám trenéra, teď i nutričního terapeuta, takže velké změny. Všechno je prakticky jinak. Trošku větší fokus na silnici, ale prioritně pořád cyklokros. Celkově ten rok byl jiný než všechny předtím, změny byly tedy dost, ale všechny vnímám pozitivně. Pomalu to začíná zapadat do sebe, takže doufám, že to byl správný krok. Hodnotím to moc pozitivně.“

KOSMONOSKÁ PREMIÉRA HANY SKALICKÉ

V říjnovém vydání Zpravodaje jsme vám nabídli rozhovor se zpěvačkou a právničkou v jedné osobě HANOU SKALICKOU. Převážně se řeč točila kolem československé pěvecké soutěže Hlas Česka, Moravy a Slezka. Při rozsvícení vánočního stromu v Kosmonosech jsme její hlas na Černinském náměstí mohli slyšet živě. A mohli jsme se zeptat, jak se jí dařilo ve finále zmíněné soutěže.

„Byla jsem spokojená, i když jsem nevyhrála. Nešlo mi o to stát na bedně vítězů, ale hlavně o možnost potkat někoho zajímavého a navázat hudební spolupráci. To se podařilo, protože jsem tam potkala dva zajímavé lidi a už se rýsuje něco slibného do budoucna. Gala-koncert soutěže Hlas Česka, Moravy a Slezka se uskutečnil v pražském kostele sv. Šimona a Judy. Měli jsme i společnou píseň finalistů.“

Zaspívala jste také v Kosmonosech. Jaké to pro vás bylo? Dá se

Pojďme ale k Vánocům. Co se vám jako první při jejich vyslovení vybaví?

„Možná bych z pozice cyklokrosařky měla říct vánoční turné v Belgii, ale první se mi vybaví atmosféra — cukroví, dobré jídlo, svařák a pohoda doma u televize. Vždycky jsem měla třeba tradici, že jsem jezdila na Štědrý den, ale teď už je to spíš podle tréninku. Platí ale, že na Nový rok musím vyjet — jak na Nový rok, tak po celý rok.“

Vím o vás, že na Vánoce s maminkou pečete. Co třeba? Můžete se pochlubit?

„Já tradiční vánočku, maminka zbytek. Cukroví je spíš její záležitostí, i když ráda pomáhám. Když mi to vyjde, stojím u kuchyňské linky a děláme věci společně. Rohlíčky, linecké, to u nás nesmí chybět.“

Co štědrovečerní tabule? Je klasická nebo něčím speciální?

„Doma je to řízek a klobása, ale mě už to úplně nezapadá. Dám si svůj bramborový salát s lososem a druhý den jedu na trénink.“

Zmínili jste, že máte nutričního poradce. Musíte se v závěru roku hodně hlídat?

„Je to jiné než dřív, ale není to drastické. Dobře se to drží i pro hlavu. Jsou tam věci, že si můžu dát dezert po obědě, takže je to na pohodu. Nemám pocit, že bych hladověla. Jídelníček mám nastavený tak, že nehladovím, a moc si to pochvaluju. Přijde mi, že je to znát — celkově tělesné citění, jak na kole, tak v běžném pohybu, je lepší.“

S příchodem roku 2026 – budete si dávat nějaká předsevzetí?

„Moc ne, protože si myslím, že bych je nedokázala držet.“

Jaké výzvy vás v příštím roce čekají?

„Ráda bych se posunula v silniční cyklistice. Od nového roku budeme kontinentální tým, to znamená, že bude víc příležitostí startovat na lepších závodech. To je pro mě výzva — pohybovat se v balíku ve světě, protože tam je to jiná liga než tady. Budu se muset hodně učit. V cyklokrosu ambice zůstávají stejné - v Česku udržet pozici jedničky, ve světě se dostat zpátky do popředí, kde jsem byla. Vím, že je to dlouhá cesta, nechci to vykřikovat dopředu.“

PAVEL PETR, fotil FILIP BEZDĚK

říct, že to byla kosmonoská premiéra?

„Ano, dá se to tak říct. Zpívá se tady hezky. Byla jsem ale překvapivě víc nervózní než na samotné soutěži. Tady vás sledují známí lidé, kdežto tam byli vlastně cizí. Vždycky, když zpívám pro někoho známého, záleží mi na tom, co si myslí. Proto jsem byla dnes víc nervózní.“

Jen doufám, že to na mě nebylo vidět.“

Co jste zazpívala?

„Písničku o Vánocích od Lucie Bílé, vánoční modlitbičku a nakonec píseň Rybičko zlatá přeju si. Právě to byla i první písnička, kterou jsem zazpívala v Hlasu Česka.“

Co pro vás osobně znamenají Vánoce?

„Jsou pro mě hodně důležité. Užívám si je hlavně v hudbě s celou rodinou – zpívám nejen já, ale i obě mé děti a tatínek. Každý advent zpíváme koledy, takže Vánoce prožíváme nejvíce právě v hudbě.“

Prozradíte své plány po novém roce? Co vás čeká?

„Upřímně – sháním dobrého klavíristu a s paní Terezou Fridrichovou z městského úřadu už jsme mluvily o tom, že bychom mohly připravit recitál do Zrcadlového sálu kosmonoského zámku. Jinak během adventu mě čeká ještě asi šest vystoupení. Vedle převzatých písní tam zazní u má vlastní tvorba.“

(pp), fotil Miroslav Polach

PŘEDSTAVENÍ NOVÉHO ŠÉFREDAKTORA ZPRAVODAJE – OD LEDNA PŘEBÍRÁ ŽEZLO PETR PLINTOVIČ

„Kosmonosy pro mě vždycky byly víc než jen sousední město,“ říká budoucí šéfredaktor Zpravodaje Petr Plintovič. „Od ledna přebírám s pokorou i velkou radostí roli šéfredaktora.“ Rádi bychom vám ho proto představili. Už jen kvůli možnosti spojit se s ním a posílat mu náměty na reportáže nebo příspěvky. Stačí se ozvat na mailovou adresu kosmonosky.zpravodaj@seznam.cz

Dnes vám nabízíme pár slov o něm a jeho kořenech. „A také o mém vztahu k vašemu – a vlastně i mému – městu!“

„Ačkoli jsem rodákem z nedaleké Mladé Boleslavi, ke Kosmonosům mám od dětství velmi blízký vztah. Velkou část svého dětství jsem totiž prožil právě na místním koupališti, kam jsme s kamarády chodili trávit celé letní dny. Byly to časy bezstarostné, plné smíchu a koupání a možná i díky nim mám k tomuto městu dodnes silnou citovou vazbu. Kosmonosy pro mě nikdy nebyly jen „sousední město“. Jako kluk jsem zde hrál fotbal za žáky SK Kosmonosy a na zdejší hřiště i atmosféru zápasů mám mnoho krásných vzpomínek. Mám tu spoustu přátel a známých, pravidelně navštěvuji místní vyhlášené řeznictví i kavárny, které patří k mým stálým zastávkám. A velmi rád se procházím kolem zdejšího zámku, který má neuvěřitelné kouzlo. Několik mých přátel tu dokonce mělo svatbu, a pokaždé, když jsem v zámeckém parku, vybaví se mi ta radostná atmosféra. I díky tomu mám ke Kosmonosům opravdu osobní vztah. Je to město, které znám nejen z dálky, ale z vlastních zážitků a pocitů.“

Popsal Petr Plintovič svůj vztah k městu Kosmonosy. Naro-

dil se v dubnu 1984 v Mladé Boleslavi. Chodil na 8. základní školu a v Mladé Boleslavi vystudoval také Střední průmyslovou školu.

„I když to tehdy nevydávalo, že mě jednou zavane vítr do médií, už tehdy mě lákalo vystupování, komunikace a práce s lidmi. To se naplno potvrdilo, když jsem úspěšně složil talentové zkoušky na Vyšší odbornou školu hereckou v Praze, obor Herectví a moderování, kterou jsem úspěšně zakončil v roce 2006. Už během studia jsem dostal příležitost, která zásadně ovlivnila mou další profesní dráhu. V roce 2005 jsem začal pracovat v regionálním Rádiu Jizera – nejprve jako moderátor, později i jako zpravodaj a regionální zpravodaj. Právě tam jsem poprvé poznal, jak krásná, ale i náročná a zároveň vzrušující je práce novináře.“

Denně jsem vyrážel do terénu, natáčel reportáže, připravoval živé vstupy, a přitom se seznamoval s nejrušnějšími příběhy lidí z regionu. A právě v této době jsem se často pohyboval i po Kosmonosech. Zpravodajské mikrofony mě zavedly do školy, na radnici, ale i na fotbal. Tyto první zkušenosti mě utvrdily v tom, že novinářina je cesta, na které chci zůstat.“

Po několika letech regionální praxe přišla pro Petra Plintoviče nová výzva. Ta změnila jeho profesní život. Jak říká – potkal se se skutečností.

„V létě roku 2008 jsem se zúčastnil kamerových zkoušek do sportovní redakce televize Nova a uspěl jsem. Dostal jsem možnost stát se součástí jednoho z nejsledovanějších redakčních týmů v zemi, kde působím dodnes. Postupně jsem se vypracoval až do pozice šéfredaktora sportovní redakce. Práce v televizi je dynamická, často hektická, ale nesmírně naplňující. Každý den přináší nové výzvy, od přenosů velkých mezinárodních událostí po příběhy lokálních hrdinů, kteří dokazují, že sport není jen o vítězstvích, ale především o srdci a nasazení. Mám rád tu pestrost a energii, kterou sport přináší, a snažím se ji promítat i do své práce. Mezitím jsem měl možnost rozšířit své zkušenosti i o další média. V letech 2007 a 2008 jsem působil v Českém rozhlasu Radiožurnál, kde jsem získal cenné profesní základy. Právě tam jsem potkal tehdejšího kolegu a současného šéfredaktora Zpravodaje Pavla Petra, který mi v začátcích hodně pomohl. Jeho rady a příklad si dodnes nesu s sebou a často na ně při práci vzpomínám.“

Kromě rozhlasu a televize si vyzkoušel také roli tiskového mluvčího – rok například v hokejovém extraligovém klubu BK Mladá Boleslav.

„Byla to zkušenost z jiné strany mediálního světa, díky které jsem pochopil, jak důležité je vzájemné porozumění mezi novináři a institucemi. A protože mě hokej baví nejen z pracovního pohledu, už pátým rokem působím jako hlas domácích zápasů BK Mladá Boleslav. Stejnou roli zastávám i na utkáních florbalistů Mladé Boleslavi a atmosféru plných tribun si pokaždé naplno užívám. V poslední době jsem se navíc začal věnovat i natáčení podcastů pro BK Mladá Boleslav, které přináší pohled do zákulisí klubu, rozhovory s hráči, trenéry i fanoušky. I tahle práce mě baví, protože dává prostor k delšímu, otevřenému rozhovoru – přesně takovému, jaký mám rád. Protože sport je mojí srdcovou záležitostí, tak stále externě zastávám roli sportovního redaktora pro rádia Beat, Country, Kiss a Signál, kde mě pravidelně každý den můžete slyšet.“

Když se ohlédne zpět, říká, že ho definují vlastně tři oblasti – sport, média a lidé.

„Opravdu, když se ohlédnu zpět, všechny moje pracovní i životní cesty mají společného jmenovatele – lidi. Ať už jde o sportovce, kolegy z redakce nebo diváky a posluchače, vždy mě bavilo být součástí příběhů, které mají smysl. Sport mě naučil fair play, týmovosti a disciplíně, novinářina zase naslouchat, ptát se a zpracovávat informace tak, aby měly přidanou hodnotu. Tuhle kombinaci bych rád přenesl i do Kosmonoského zpravodaje. Věřím, že může být nejen zdrojem informací, ale také prostorem pro inspiraci, setkávání a otevřený dialog. Chci, aby se zde potkávaly příběhy obyvatel, historie i současnost, úspěchy i výzvy.“

Za vším, co budoucí šéfredaktor Zpravodaje dělá, stojí také jeho rodina. Rodina, kořeny a motivace.

„Jsem hrdým otcem čtrnáctileté dcery, která mi připomíná, že v životě je třeba si uchovat radost, zvědavost a nadhled. Právě díky ní si často uvědomuji, že práce je důležitá, ale skutečné hodnoty se odehrávají mimo kamery a mikrofony – v rodině, mezi přáteli a v komunitách, které drží při sobě. Kosmonosy vnímám jako město, které takovou komunitu má. Lidé se tu znají, pomáhají si, začínají se o dění kolem sebe. A já věřím, že právě Kosmonoský zpravodaj může být jedním z nástrojů, jak tuhle soudržnost posílit.“

Na závěr představení se obrátil na vás – čtenáře Zpravodaje. Rád by vás všechny pozval ke spolupráci.

„Pište nám své náměty, pošlete fotografie, tipy na zajímavé osobnosti, příběhy, akce nebo třeba historické zajímavosti. Kosmonoský zpravodaj chci tvořit společně s vámi – s lidmi, kteří město tvoří a dávají mu duši. Pevně věřím, že se nám podaří navázat na dosavadní kvalitní práci Pavla Petra a přinést Vám čtenářům pestrý, přehledný a otevřený měsíčník, který bude odrážet život v našem městě v celé jeho šíři – od radnice přes školy a sport až po kulturu či spolkový život. Těším se na spolupráci, na vaše nápady i na osobní setkání na

hřištích, v kavárnách, na kulturních akcích nebo prostě někde cestou přes Kosmonosy,“ říká na závěr povídání od ledna 2026 nový šéfredaktor Zpravodaje Petr Plintovič. A já, jako téměř už bývalý šéfredaktor vím, i na základě jeho slov a představení,

že Zpravodaj bude v dobrých rukou. Tak Petře, v nové pozici hodně úspěchů a skvělých nápadů. Kosmonosy si je zaslouží.

PAVEL PETR,
foto archiv Petra Plintoviče

ZÁPIS ŽÁKŮ DO 1. TRÍDY
ZŠ KOSMONOSY
SE BUDE KONAT
dne 23. 1. 2026
od 14 do 18 hodin
a
24. 1. 2026
od 9 do 11 hodin
náhradní zápis
11. 2. 2026 od 13 do 15 hodin
www.zskosmonosy.cz

Sdružení rodičů a přátel školy
ZŠ Kosmonosy, z. s.

Děkujeme všem rodičům
za podporu vánočního jarmarku!

Díky úhradě členských příspěvků pomáháte uskutečnit projekty, které dětem přináší radost, zážitky i podporu ve vzdělávání.

CO DÍKY VÁM PODPORUJEME?

- ÚDIF úžasné divadlo fyziky
- Šerpy pro deváčky
- Doprava 7. ročníků na lyžařský kurz
- Školní časopisy
- Odměny dětem za školní soutěže
- Školní parlament atd...

CHCETE NÁS DÁLE PODPOŘIT V NAŠÍ ČINNOSTI?

V případě dobrovolného příspěvku použijte následující platební údaje:

2377037309/0600

Pro daňový odpočet případného daru kontaktujte našeho pokladníka: teresa.folprechtova@ovvitervia.cz 403334466

Vedení Sdružení rodičů a přátel školy ZŠ Kosmonosy, z. s. si dovoluje poděkovat celému pedagogickému sboru za úsilí a celkovou organizaci školního vánočního jarmarku, městu Kosmonosy za finanční dotaci a samozřejmě všem rodičům, ať už se podíleli na této tradiční akci jakkoliv. Mgr. Michaela Hazdrová, Ing. arch. Martina Ottomanská, JUDr. Tereza Folprechtová

KOSMONOSY PRO MĚ BYLY A ZŮSTANOU SRDEČNÍ ZÁLEŽITOSTÍ, ŘÍKÁ PAVEL PETR

Pomyslného šéfredaktorského žezla Zpravodaje se sice ujmu až od ledna 2026. Rád bych ale vyzpovídal toho, kdo za jeho vydávání a obsahem stál posledních pět let. Od doby covidu až do prosincového čísla 2025. Byl jím můj kolega a hlavně kamarád PAVEL PETR. Co stálo za jeho rozhodnutím skončit? Jak Kosmonosy vnímá a bude vzpomínat na práci šéfredaktora Zpravodaje a třeba i kulturní akce, které pořádal v Zrcadlovém sále? O tom všem jsme si povídali. A snad prominete porušení novinářské etiky a naše tykání při rozhovoru.

Pavle, první otázka musí padnout. Proč ses rozhodl skončit na pozici šéfredaktora Zpravodaje?

„Váže se to k březnu letošního roku, mé náhlé zdravotní indispozici a pěti dnům stráveným na jipce Klaudiánovy nemocnice v Mladé Boleslavi. Tam se mi věnovali opravdu na špičkové úrovni, ale ... Ale, přestože to nebylo z nějakého vyčerpání, a lékaři našťastí vyloučili i mozkovou příhodu, tak jsem usoudil, že je potřeba zvolnit. Nejvíce času mi zabere pochopitelně práce pro Český rozhlas a té se chci nadále naplno věnovat. Proto jsem oznámil vedení města, že ke konci roku skončím. V dobrém a rozhodně bude na co vzpomínat. Věřím, že za mnou zůstane kus dobré práce a stejně jako zase rozkvétá město, zvedla se i kvalita Zpravodaje. To ale samozřejmě musí posoudit jiní. Abych to ještě doplnil, prostě už nechci sedět celé dny jen u počítače. Potřebuju čas na sebe, milovanou rodinu – manželku Janu a syna Matyáše. A tak jsem se prostě musel pozice šéfredaktora vzdát. Dny totiž strašně rychle letí a čím je člověk starší, tím letí

rychleji a jsou podstatně kratší ...“

Než se zeptám na Zpravodaj, co se ti z Kosmonos vybaví z dob dětství a dospívání?

„Je toho opravdu hodně. Na sídlišti jsme hlavně využili každý čas ke sportování – tenis, bendžák, fotbal. Prostě přišli jsme domů ze školy, hodili tašku do kouta a šli ven. Největším utrpením pro nás tehdy bylo, když jsme měli od rodičů „zaracha“ a nemohli jsme ven... Hrávali jsme na ulicích, u garáží, před obchodem, který tam byl. Nebyly mobily ani počítače a ty dny nám naopak připadaly neskutečně dlouhé. Ze sídliště jsme také vyráželi k zápasům okresní hokejbalové ligy, založili jsme tým North Stars Kosmonosy. Ráno jsme na káru naložili vše potřebné a vyrazili na hřiště, která byla v Mladé Boleslavi. Zažili jsme při tom spousty legrace. Sportovali jsme v sadu nad sídlišťem, hráli si „v pralese“, který už tam pochopitelně není. Místo něj vyrostla Galatea. Vzpomenu si také na legendu motoristického sportu Jiřího Bartoše. Dosáhl desítek vítězství na mezinárodních tratích, stal se mistrem Evropy v roce 1990 a byl hned čtyřnásobným mistrem republiky. V roce 2009 jeho odchodem český autokros přišel, stejně jako město Kosmonosy, o jednu z největších postav a legend. Pro nás byl opravdovou ikonou a když svůj závodní speciál nastartoval a jezdil s ním ke koupališti a zpátky, tak to pro nás byl neskutečný zážitek. Běhali jsme za ním a doslova hltali jeho závodní umění.“

Pojďme ale k tvé současné práci pro Kosmonosy. Vzpomeneš si ještě na nabídku týkající se pozice šéfredaktora Zpravodaje?

„Moc dobře. Přišla od mého kamaráda a zároveň v té době místostarosty magistra Petra Boubína. Nabídka přišla nezávazně, když jsme spolu sledovali hokej v Benátkách nad Jizerou. Vybavím si také, že nejprve jsem odmítl. Z rozhlasu jsem zvyklý jen stříhat zvuky a je to pohodlnější, než přepisovat texty a rozhovory. Nakonec jsem ale kývl a s odstupem času mohu říct, že jsem si nabídky vážil a jsem dodnes rád, že jsem na ní kývl.“

Jaké byly ty začátky při tvorbě Zpravodaje?

„Hodně těžké a vlastně specifické. Začal jsem totiž tvořit Zpravodaj v době, kdy začal covid a nekonalily se žádné akce. Byla to opravdová zkouška ohněm. Ale podařilo se, Zpravodaj vycházel a s postupem času přicházely i nové nápady a náměty. Ze čtyř stran jsme ho rozšířili

li na osm. Další jeho tvář už, Petře, bude na tobě. Určitě ho zase můžeš posunout dál. Rád ti proto předávám pomyslný reportážní mikrofon.“

Co ti zůstane v paměti na těch pět zpravodajských let pro město Kosmonosy?

„Především skvělí lidé, se kterými jsem měl možnost spolupracovat a jejich ochota přispívat do Zpravodaje. Nebudu jmenovat konkrétně, ale od městského úřadu, jeho vedení, jednotlivých odborů a sekretariátu po nejružnější spolky, sportovní kluby. Nesmím zapomenout ani na školu a obě mateřské školy a další a další. Myslím si, že jsme našli společnou řeč. Samozřejmě ku prospěchu samotných novin. Musím zároveň složit poklonu městu za to, co se v posledních letech podařilo zrealizovat. Je to až neskutečné.“

Povídej ...

„Já mám k městu Kosmonosy opravdu vřelý vztah. Vyrůstal jsem na sídlišti Pod koupalištěm a až vlastně téměř do třiceti let věku tady žil. Dnes sice bydlím s rodinou v Luštěnicích, ale na rodné město nedám dopustit. Jenže před tím, než jsem převzal pozici šéfredaktora, tak jsem zase moc život ve městě nevnímával. Prostě ničím mě nezaujal a neupoutal na tolik, abych se mu věnoval. Navratem, alespoň tím novinářským, se pohled radikálně změnil. Nikdy jsem například nevěřil tomu, že se ještě vykoupu v kosmonoském koupališti, dnešním biotopu. Jaký malí kluci jsme tam pravidelně chodili, měli jsme to kousek. Když bylo koupaliště uzavřené, tak jsem přestával věřit tomu, že ho někdo někdy dá do pořádku. Vidíš – město se do toho obulo a dnes je z toho areál, který Kosmonosům další města mohou jen závidět. Jen mimochodem – prohrál jsem sázkou se zmíněným Petrem Boubínem. Sázkou o oběd. Tvrdil jsem, že toho okamžiku se nedočkám... Rád jsem ale v tomto případě prohrál, to mi věř.“

To ale zdaleka nebyla jediná akce, která se za těch pět let podařila zrealizovat?

„Bylo by to na dlouhé povídání a v prosincovém čísle Zpravodaje se k tomu podrobněji vrátím. Tak jen ve stručnosti – multifunkční tělocvična, areál zámku a zámekého parku, Obora a zmíněný biotop, komunikace ve městě, Loreta, rekonstrukce kuželny, areál SK Kosmonosy a vybudování dalších hřišť včetně toho s umělým povrchem. To jen dokládá, že Kosmonosáci a obyvatelé Horních Stakor mají být na co pyšní. V tomto případě na vedení města, kterému opravdu záleží na tom, jak se tady žije. Zkrátka nikdo nechce, aby Kosmonosy byly jen městem na přespání, ale aby opravdu bylo městem pro žití. Platí to pro všechny věkové kategorie. Od těch nejmenších až po seniory.“

Navíc jsi moderoval, a stejně tak manželka Jana, nejružnější akce na území města. Radu osobností jsi pozval také do nádherných prostor Zrcadlového sálu. Na co v tomto směru nejraději vzpomínáš?

„Prakticky na všechny ty osobnosti. Úplně nejvíce ale na herečku a pro mě legendu paní Ivu Janžurovou. To byl vlastně pro mě takový dá-

rek k tehdejšímu 55. narozeninám, že jsem mohl uvádět takovou osobnost. Nebýt ovšem klavíristy Miroslava Sekery, nikdy bychom ji do Kosmonos nedostali. Bez nároku na jedinou korunu honoráře. To bylo něco neuvěřitelného. Stejně jako samotné povídání s ní. Měl jsem připravené podklady, věděl jsem, o čem bych byl rád, abychom se bavili. Po první položené otázce jsem ale pochopil, že ty poklady nebudu potřebovat. Pro mě, a věřím, že i pro lidi v Zrcadlovém sále, to bylo neskutečné setkání.“

Iva Janžurová nebyla jedinou osobností. Kdo další přijal tvé pozvání a do Kosmonos přijel?

„Moc rád vzpomínám na bratry Václava a Jana Neckářovi, herce Martina Stránského, Ladislava Hampla, Davida Novotného, herečku Naďu Konvalinkovou a také třeba kosmonauta Vladimíra Remka. Nebo osobnosti z televizní obrazovky a pořadu Na lovu, kdy Kalkulátor Jakub Kvášovský a Vševěd Jiří Martinek zaplnili hlediště. Samozřejmě jsem hlavně sportovní redaktor a tak nechyběli třeba biatlonista Michal Krčmář, judista Lukáš Krpálek s mým redakčním kolegou Petrem Kadeřábkem, hokejisté Radim Vrba, Václav Nedorost, Radan Lenc a Roman Will, fotbalista Marek Matějovský. Některé z besed se konaly v restauraci na hřišti SK Kosmonosy, kam zavítaly také legendy motoristického sportu v čele se Svatoplukem Kvaizarem, Jiřím Kotkem, Pavlem Siberou nebo Ladislavem Křečkem a Filipem Marešem.“

Jednou z tvých domén je sport handicapovaných. Pokud vím, tak i para sportovci se v Kosmonosech objevili. Jaký vztah máš vůbec ke sportu z handicapem?

„Ten nejvícejší. Svět sportu handicapovaných je opravdu jedinečný. Setkání s těmito lidmi vás nabíjí energií. Pochopitelně se musíte naučit jejich svět vnímat. Hlavně je nesmíte litovat, není dobré si před nimi na něco stěžovat a také musíte přijmout jejich humor. Pro mnohé černý, pro ně ale v žádném případě ne. Je to zkrátka jejich život.“

Kdo z významných para sportovců se v našem městě objevil?

„Každopádně bych zmínil šestinásobného paralympijského vítěze a zároveň mistra světa v cyklistice Jiřího Ježka, para hokejisty Michala Vápenku a Zdeňka Krupičku, lukostřelce Davida Drahonínského nebo plavce Arnošta Petráčka a šéfa Českého paralympijského výbo-

ru Zbyňka Sýkoru. Kdo na setkání s nimi přišel, mohl se přesvědčit o tom, jak tito lidé vnímají svůj handicap a také vlastní život. Pořad Handicap naruby ukázal jejich výjimečnost a pohled na svět, se zmíněnou dávkou humoru. Navíc s Arnoštem Petráčkem a Davidem Drahonínským se mohli potkat také žáci kosmonoské základní školy. Věřím, že i pro děti to setkání bylo příjemné a v mnoha směrech poučné.“

Je to opravdu dost a dost. Přesto ze zeptám – je něco, co se ti ve spojení s městem Kosmonosy přesto nepodařilo?

„Jeden dluh tady mám. Může být zároveň inspirací pro tebe. Už několik let jsem chtěl stát u zrodu ankety Sportovec města. Bohužel nepodařilo se mi anketu uspořádat. Věřím ovšem, že tato myšlenka nezapadne

a v budoucnu se akci opravdu podaří uspořádat.“

Co tě čeká pracovní v případě rozhlasu? Máš přes sebou nějakou výzvu?

„Vlastně navážu na jednu z předchozích odpovědí. Je spojená s paralympiádou v březnu v italském Miláně. Na starosti budu mít para hokej. Se sportem handicapovaných mám spojené ještě jedno přání. Totiž v roce 2027, kdy oslavím šedesátku, tak bych rád vydal knížku s pracovním názvem Handicap naruby. Kolem sportu handicapovaných se pohybují někdy od roku 2007. Proto mám v plánu vydat knížku spojenou se zážitky, které člověk s nimi zažil. Ty humorné zážitky a jejich pohled na svět. To je pro mě aktuálně největší výzva.“

PETR PLINTOVIČ,
fotil MIROSLAV POLACH

POHLED Z PRVNÍHO MÍSTA? BYLO TO KRÁSNÉ, ŘÍKÁ PREZIDENT SK KOSMONOSY PETR BERNARD

Šesté místo s osmadvaceti body. A jen osmibodová ztráta na vedoucí Čáslav. To je bilance fotbalistů SK Kosmonosy ve 4. lize, skupině C. V první části soutěže dokonce kosmonosští fotbalisté vedouli pořadí. Závěr už nevyšel podle představ, ale i tak si připravili dobrou výchozí pozici pro jaro. S prezidentem klubu PETREM BERNARDEM jsme se proto pro prosincové vydání Zpravodaje za končícím rokem 2025 ohléli.

Jaký tedy byl rok 2025 z pohledu kosmonoského fotbalu? Jak ho vnímáte?

„Jednoznačně vládne spokojenost. Pokud to rozdělíme na celý rok, tedy i na jarní část, tak jsme skončili na čtvrtém místě. To bylo velmi dobré. Dorosty se ve svých soutěžích pohybovaly kolem desáté příčky, žáci v horních polovinách tabulek. Letos máme za sebou polovinu sezóny 2025/26. Ačkoliv i rezervní tým se pohybuje v horních patrech. Pokud se zastavím u prvního týmu, je pro nás velkým plusem, že mužstvo je mladé, dá se s ním pracovat. Jednou z priorit ovšem byla a je mládež. Daří se nám zapracovat dorostence mezi dospělými. Odvádí dobrou práci. To samozřejmě platí také o trenérech, kteří se na jejich výchově podílí.“

Mimochodem, v jednu chvíli Kosmonosy vedouli pořadí 4. ligy skupiny C. Jaký to pro vás byl pohled na tabulku?

„Samozřejmě krásně se na tabulku koukalo. Tak trochu jsme ale tušili, že to nebude dlouhodobé. Ve fotbale je to zkrátka tak – kluci dospívají, jeden zápas hrají excelentně, pak se trá-

Petr Bernard, prezident SK Kosmonosy, na fotografii Miroslava Polacha.

pí. Mluvil jsem o tom, že máme mladý tým. Chce to zkrátka čas než si zvyknou na dospělý fotbal.“

Tuším, že se to odrazilo právě na jednom z utkání, do kterého Kosmonosy vstupovaly z vedoucí pozice. Totiž říjnový duel s Vysokým Mýtem, vedení v poločase 3:0 a nakonec remíza 3:3 ...

„Ano, to je ta nevědomost. Za normálních okolností by to byl rozhodnutý zápas. Mladí ale s sebou přinášejí nevyrovnané výkony. Kluci si tím musí projít a získat zkušenosti.“

Možná na to navázou. Jaký je vlastně cíl pro letošní sezónu? Pohybovat se v horních patrech čtvrté ligy? Nebo už třeba myslíte na vyšší soutěž? „Zatím nepomýšlíme výš. Tým je opravdu mladý a cílem je pohybovat se v horních patrech tabulky čtvrté nejvyšší soutěže. Ale abych odpověděl na tu otázku – kdyby přišlo první místo, nebudeme se bránit. Nechceme to ale tlačít na sílu.“

Po finanční stránce – bylo by reálné hrát třetí ligu?

„Myslím si, že ano. Rozpočet by se výrazně nezměnil. Podmínky na to máme. Jsou daleko horší areály, kde se třetí liga hraje. Znovu ale říkám – nechceme nic tlačít.“

Už v minulosti jste se bavili o spolupráci s FK Mladá Boleslav. Jak dál pokračujete?

„Spolupráce opravdu funguje, jsme propojení hlavně na úrovni mládeže. Ženy FK Mladá Boleslav hrají své mistrovské zápasy u nás. My z toho máme benefity, oni také. Jsme domluvení, že si přes zimu sedneme, vše vyhodnotíme a nastavíme další spolupráci. Obě strany jsou spokojené.“

Skutečnou chloubou je areál, který se rozrůstá. Můžeme začít hřištěm s umělou travou, které jste otevřeli na začátku letošního roku. Co pro vás znamená?

„Je to jednoznačně obrovský přínos. Máme v klubu hodně mládežnických týmů a dvě mužstva dospělých. Ušetřilo nám to spoustu peněz za pronájmy. Umělkou máme doma, což znamená, že mládež může trénovat už dopoledne, ne až večer. Plochu také pronajímáme. Máme ji obsazenou prakticky na celou zimu, což pochopitelně přináší i finanční zisk pro klub. Velká výhoda je, že ji můžeme používat kdykoliv v roce – když je nepříznivé počasí, abychom neničili travnatá hřiště. Mimochodem, celkem máme v areálu dvě velké hrací plochy, dvě menší tréninkové a umělou travu. Letos jsme navíc v areálu vybudovali hřiště pro plážový fotbal. Je teprve druhé v České republice.“

Pokud vím, tak proběhla i rekon-

strukce kabin?

„To je pravda. Každoročně podle plánu postupně rekonstruueme kabiny. Letos už to bude finále. Každá kabina má své sociální zázemí, sprchu, WC. Vše funguje, zatepluje se i od stropu. Loni město udělalo novou fasádu, takže budova je celkově ve velmi dobrém stavu.“

Jak vnímají kosmonoské podmínky a vůbec celý areál zástupci týmů, které sem přijdou hrát?

„Ty reakce jsou pozitivní. Například zástupci Viktorie Žižkov si pochvalovali, že v Kosmonosech mají zázemí, které jim v Praze chybí.“

Navíc musíme zmínit jeden historický milník. Kosmonosy hostily v neděli 7. září mezistátní zápas. V rámci mládežnického turnaje Memoriálu Václava Ježka jsme mohli sledovat utkání Švýcarsko – Slovensko.

„To byl pro kosmonoský fotbal a také pro město Kosmonosy opravdu historický milník. Věřím, že to nebylo naposledy, kdy se tady u nás hrál mezinárodní fotbal. Ohlasy z Fotbalové

Historickým milníkem pro město i fotbalový klub byl mezistátní zápas juniorů v rámci Memoriálu Václava Ježka. Utkali se reprezentační výběry Slovenska a Švýcarska. Fotil Jaroslav Hoffmann.

asociace České republiky a samotných organizátorů byly velmi pozitivní. Turnaj nese jméno Václava Ježka. Populárního trenéra, který tehdejší Československo dovedl k titulu mistrů Evropy v Bělehradě 1976. Strašně jsem si pana Ježka vážil. Představoval opravdu velkou osobnost československého fotbalu. O to víc mě těšilo, že jeden ze zápasů turnaje nesoucího jeho jméno, se v Kosmonosech odehrál.“

PAVEL PETR

MÁME SUPER PARTU, CHVÁLÍ FOTBALOVÉ KOSMONOSY KAPITÁN TÝMU MICHAL MAŠEK

Vedle prezidenta klubu a trenéra SK Kosmonosy jsme se za fotbalovým podzimem ohléli také s kapitánem MICHALEM MAŠKEM. Kromě toho, že hraje za první tým, trénuje také dorost a k tomu všemu studuje. Každopádně hodně času tráví právě na hřišti. Na úvod rozhovoru se ještě vrátil k začátku podzimu a ambicím mužstva ve 4. lize.

„Upřímně na startu podzimu jsem čekal hodně. Řekl bych, že je tady nejsilnější tým, co kdy tady byl. Přestože tým je hodně mladý, posily, které se tady objevily, byly na hřišti hodně znát. Po ne úplně vydařeném začátku jsme udělali sérii vítězných zápasů. V kabině i na základě toho panovala dobrá nálada. Škoda konce podzimní části, tam se to trochu zlomilo. Jsem rád, že už je konečně pauza a na jaře začínáme znovu.“

Zajímavý byl, a bavili jsme se o tom jak s prezidentem klubu Petrem Bernardem, tak i trenérem Janem Kyselou, pohled na tabulku, kdy byly Kosmonosy na prvním místě ...

„Bylo to hodně zajímavé, na prvním místě jsem s týmem Kosmonosy ještě nebyl ... Zimu po šestém místě proto můžeme mít poklidnou a na jaře si to pak můžeme rozdat s těmi nejlepšími. Stačí se s nimi v tom dobrém slova smyslu porvat. Je potřeba ty nejlepší porazit. Neztrácet s nimi body a držet se na předních příčkách tabulky. Ať je prostě sezóna v klidu a nejančíme tady třeba posledním zápasem.“

Zlom a pád z vedoucí pozice odstartoval možná zápas s Vysokým Mýtem. Je to tak? Podepsal se na hlavách hráčů?

„Ano, bylo to Mýto, vedení 3:0

a konečná remíza. Oni vlastně z minima vytěžili maximum. Vypracovali si tři šance a všechny dokázali proměnit. Pořád je to ale fotbal, nemělo by nás zlomit. Z tohoto momentu se hlavně musíme poučit. Ale asi to s hlavami něco udělalo.“

Bavíme se zatím o týmu. Co vy ale osobně? Jak jste v Kosmonosech spokojený? Jak vám se dařilo na hřišti s kapitánskou páskou?

„Jsem tady čtvrtý rok. Dvě sezóny pod dohledem táty, další sezóna pod koučem Pavlem Jíchou, teď nás trénuje Jan Kysela. Už jsem to zmínil – řekl bych, že za tu dobu máme nejlepší výchozí pozici pro jaro. Mě to tady moc baví, super parta.“

Kromě fotbalu ale věnujete čas také studiu. Čemu konkrétně?

„Jsem na magisterském studiu, poslední ročník. Budu tělocvikářem. Studuji na Fakultě tělesné výchovy a sportu. Baví mě to, dá se říct, že umím každý sport, na který si vzpomenu – plavání, gymnastika, atletika. Naplňuje mě prostě práce s dětmi, v Kosmonosech navíc trénuji dorost. Hodně času proto trávím na hřišti.“

(pp)

S kapitánskou páskou vede fotbalisty Kosmonosy Michal Mašek. V minulosti například také v pohárových zápasech proti Viktorii Žižkov, Dukle Praha a Varnsdorfu, ze kterého je také fotografie Jaroslava Hoffmanna.

FOTBALOVÝ PODZIM OČIMA TRENÉRA JANA KYSELY

V letní přestávce převzal fotbalisty Kosmonosy po příchodu z Benátek nad Jizerou trenér JAN KYSELA. V případě hráčské kariéry je jeho jméno spojené především s FK Mladá Boleslav, jehož je odchovancem. S klubem byl u dvou triumfů v domácím poháru a představil se také na evropské scéně. Za sebou má rovněž půlroční hostování v pražské Slavii. My ale v našem rozhovoru zaměříme pozornost na jeho trenérské působení u kosmonoského týmu.

S jakým očekáváním jste přišel ke kosmonoskému týmu? Co jste si před vaším příchodem řekli s prezidentem klubu Petrem Bernardem?

„Ambice jsou samozřejmě hrát co nejlépe. Musím ale brát na zřetel, že je tady plno mladých hráčů a určitě to bude chtít čas, než se ve čtvrté lize oťukají a získají potřebné zkušenosti. Musím říct, že se s tím zatím statečně perou.“

Co jste říkal v průběhu soutěže na vedoucí příčce?

„Chytlí jsme dobrou sérii. Asi sedm vítězství v řadě. Pak se to trochu v závěru podzimu zadrželo. Většina zápasů, které jsme výsledkově nezvládli, nebyla o tom, že bychom herně propadli. Byly ale o tom, že

jsem nedokázali proměnit vyložené šance. Uvedu dva konkrétní případy. S rezervou Chrudimí měl zápas skončit 4:0, maximálně 4:1, protože oni dali gól prakticky z ničeho, a tak to nakonec skončilo 1:1. Promrhaný byl také zápas s Vysokým Mýtem, kdy jsme vedli 3:0, měli další dvě tuctovky ještě za stavu 3:1 a mohli jsme rozhodnout. Nestalo se, skončilo to 3:3. Sportovně ale musím uznat, že Mýto má ohromnou kvalitu. Čtvrtou ligu hraje už dlouho, má zkušený mančaft. Vytvořili si tlak a ve druhé půli dokázali třígólové manko vymazat.“

Co nejvíc chybí mladému mužstvu Kosmonosy?

„Jednoznačně jsou to právě zkušenosti. Zkušenější mančafy by uvedené zápasy v klidu dovedly do vítězného konce. Klukům to nemám za zlé. Je tu opravdu strašně moc mladých hráčů. Je to jen o tom, jak budou pracovat do budoucna.“

Šesté místo v tabulce a 28 bodů. Je to dobrá výchozí pozice pro klidné jaro? Dá se to tak říct?

„Určitě. Ani mě nenapadlo, že bychom měli hrát někde ve středu tabulky. Takové ambice tu nejsou. Už když jsem skončil v Benátkách a jel se podívat na zápas Kosmonos, viděl jsem, že potenciál tu je. Kvalita tady

byla a je vidět.“

Jaký program po skončení mistrovského podzimu kosmonoské fotbalisty čekal?

„Po sezóně jsme ještě asi čtrnáct dní trénovali. Znovu začneme v polovině ledna 2026. Pauza je dlouhá, asi šest týdnů. Samozřejmě není možné, aby hráči na tu dobu úplně vypnuli. Dostanou proto kondiční plán, který začne už před Vánoci. Přes svátky se musí udržovat.“

V prosinci oslavíte čtyřicáté narozeniny. Tak za Zpravodaj přeje všechno nejlepší. Jste ale mladý trenér. Neláká vás to přeci jen ještě na hřiště jako hráče?

„Upřímně – na hřiště už mě to neláká, to už mám za sebou. Možnosti zahrát si nižší soutěže tady byly, časově to ale nejde. Soustředím se jen na trenérskou práci, která mě překvapivě chytla. Nepočítal jsem, že bych trénoval, přišlo to náhodou, ale naplňuje mě to a chci u toho zůstat.“

Jak vnímáte podmínky, které má kosmonoský fotbal k dispozici?

„Zázemí je neskutečné. Tohle nemá obdoby ani v širším měřítku. Dvě velké travnaté plochy, umělka s osvětlením, další dvě travnaté plochy na trénování, pořád se něco přistavuje. Je to opravdu skvělé pro práci.“

(pp)